

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Σεπτεμβρίου 2019 ο Klaus Nonnemacher κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 20 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-390/18, Klaus Nonnemacher κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-660/19 P)

(2020/C 10/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Klaus Nonnemacher (εκπρόσωπος: C. Rohnke, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Paul Ingram

Με διάταξη της 19ης Νοεμβρίου 2019 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρεσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι ο ανααιρεσίων φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 2019 η Retail Royalty Co. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-54/18, Fashion Energy κατά EUIPO - Retail Royalty

(Υπόθεση C-678/19 P)

(2020/C 10/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Retail Royalty Co. (εκπρόσωποι: M. Dick, Solicitor, και J. Bogatz, Rechtsanwältin)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Fashion Energy Srl, Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 20ής Νοεμβρίου 2019 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρεσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Retail Royalty Co. φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Ισπανία) στις 4 Οκτωβρίου 2019 – LL, MK κατά Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Υπόθεση C-732/19)

(2020/C 10/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: LL, MK

Εναγομένη: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της ενωσιακής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, κατά την οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, και ειδικότερα κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, ο καθορισμός από το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο), στις αποφάσεις του 44 έως 49 της 23.1.2019, απαρέγκλιτου κριτηρίου κατά το οποίο, στις συμβάσεις ενυπόθηκου δανείου που συνάπτονται με καταναλωτές, είναι καταχρηστική η ρήτρα η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης και η οποία προβλέπει ότι όλα τα έξοδα κατάρτισης της πράξης ενυπόθηκου δανείου πρέπει να βαρύνουν τον δανειολήπτη, τα δε διάφορα έξοδα που περιλαμβάνονται στην εν λόγω καταχρηστική και κηρυχθείσα άκυρη ρήτρα πρέπει να κατανέμονται μεταξύ του τραπεζικού ιδρύματος που έδωσε στη σύμβαση την προκαθορισμένη ρήτρα και του δανειολήπτη καταναλωτή, προκειμένου να περιοριστεί η επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών μέσω εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας;

Επιπλέον, για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της ενωσιακής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, κατά την οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και ειδικότερα κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, συμπληρωματική ερμηνεία από το Ανώτατο Δικαστήριο ρήτρας κηρυχθείσας άκυρης ως καταχρηστικής όταν η κατάργηση της ως άνω ρήτρας και τα αποτελέσματα της κατάργησης αυτής δεν θίγουν τη διατήρηση σε ισχύ της σύμβασης ενυπόθηκου δανείου;

- 2) Επίσης, σε σχέση με το άρθρο 394 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το οποίο θεσπίζει το κριτήριο της αντικειμενικής ήττας σε σχέση με τα δικαστικά έξοδα, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εάν καταχρηστική ρήτρα περί εξόδων κηρυχθεί άκυρη πλην όμως τα αποτελέσματα της ακυρότητας αυτής περιορίζονται στην προμνησθείσα κατανομή των εξόδων, τούτο παραβιάζει τις αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί αποτελεσματικότητας και μη δεσμευτικού χαρακτήρα των καταχρηστικών ρητρών, στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι η αγωγή γίνεται εν μέρει δεκτή, και μπορεί να κριθεί ότι τούτο παράγει αντίστροφο αποτρεπτικό αποτέλεσμα με τη συνακόλουθη πλημμελή προστασία των θεμιτών συμφερόντων καταναλωτών και χρηστών;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 95 σ. 29.

Προσφυγή της 17ης Οκτωβρίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-767/19)

(2020/C 10/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet, Y. G. Marinova)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου